

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 - Α.Φ.193

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Πίστη και υπηρεσία σε καιρούς κρίσης

Η σημερινή κατάσταση στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες του κόσμου είναι τρομακτική. Ο αντίκτυπος της επιδημίας του κορωνοϊού από μόνος του είναι μια μεγάλη αιτία αναφοράς, αλλά παράλληλα μ' αυτόν υπάρχουν κι' άλλες καταστάσεις που αντανακλούν την ηθική και πνευματική κατάπτωση του έθνους μας, συμπεριλαμβανομένης της ανηθικότητας, της ανομίας, της βίας, των έκτροπων, της σύγχυσης και του διχασμού. Πολλοί άνθρωποι έχουν χάσει την ικανότητα να σκέφτονται καθαρά και έχουμε φτάσει ακόμα και στο σημείο πολλοί ν' αποκαλούν το "κακό καλό και το καλό κακό" (Ησα. 5:20). Παραδοσιακές αρχές απορρίπτονται και δυστυχώς όλο και αυξάνεται η έχθρα προς το Χριστιανισμό.

Τέτοιες καταστάσεις δεν εκπλήσσουν, αφού αποτελούν τις φυσικές συνέπειες ενός έθνους που απορρίπτει τον Κύριο και το Λόγο Του. Καθώς ο Απόστολος Παύλος διδάσκει στο 1ο κεφάλαιο της επιστολής προς Ρωμαίους: "αποκαλύπτεται οργή Θεού από τον ουρανό πάνω σε κάθε ασέβεια και αδικία των ανθρώπων, που καταπνίγουν την αλήθεια με αδικία" (Ρωμ. 1:18). Όταν οι άνθρωποι δεν δοξάζουν το Θεό ως Θεό, απατώνται από τους διαλογισμούς τους και σκοτεινιάζει η ασύνετη καρδιά τους (εδ. 21). Ισχυριζόμενοι πως είναι σοφοί, γίνονται ανόητοι, αλλάζοντας τη δόξα του άφθαρτού Θεού με ομοίωμα εικόνας φθαρτού ανθρώπου, μεταλλάσσοντας την αλήθεια του Θεού με το ψέμα και λατρεύοντας την κτίση παρά τον Κτίστη (εδ. 22-25). Τελικά έφθασαν στο σημείο όπου ο Θεός τούς παρέδωσε στις αμαρτίες τους (εδ. 24-28).

Στην αρχή του βιβλίου του Νεεμία, οι άνθρωποι στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ είναι "σε μεγάλη θλίψη και ονειδισμό" (Νεε. 1:3), κι ωστόσο, με το τέλος της ιστορίας, οι συνθήκες αλλάζουν δραματικά και οι κάτοικοι γεμίζουν από ευφροσύνη (Νεε.12:43). Κι' όλο αυτό αντιστράφηκε χάριν της πίστης και

του κουράγιου ενός άνδρα, του Νεεμία, που πίστεψε στις υποσχέσεις του Θεού και που ζήτησε το έλεος και τη βοήθεια του Θεού μέσα σε μια τόσο απελπιστική κατάσταση.

Σε άλλη περίπτωση, ο Απόστολος Παύλος ήταν ένας από τους 276 επιβάτες ενός πλοίου που βρέθηκε στη μέση μιας άγριας τρικυμίας και η οποία κράτησε πολλές ημέρες. Η κατάσταση ήταν τόσο απελπιστική που: "τους αφαιρέθηκε κάθε ελπίδα σωτηρίας" (Πραξ. 27:20). Ωστόσο, ο Παύλος έλαβε υπόσχεση από τον Κύριο ότι θα χάριζε στον Παύλο τις ζωές όλων αυτών που έπλεαν μαζί του (εδ. 24). Επειδή πίστεψε στην υπόσχεση του Κυρίου, ανταποκρίθηκε και ενήργησε ανάλογα και έτσι όλοι διασώθηκαν από τη θύελλα και το ναυάγιο που θα ακολουθούσε!

Βέβαια, αυτό δεν έχει να κάνει με το τι πραγματικά μπορούν οι άνδρες και οι γυναίκες να κάνουν, αλλά με το τι ο Θεός μπορεί να κάνει μέσω αυτών. Δεν υπήρχε τρόπος ο ίδιος ο Παύλος να σώσει 276 ανθρώπους μετέωρο από ένα τέτοιο ναυάγιο. Και επίσης δεν υπήρχε έξοδος διαφυγής για το Νεεμία, με δικές του δυνάμεις, ώστε να έφερνε σε πέρας αυτή την δραματική αλλαγή στην Ιερουσαλήμ. Αλλά όταν ο Θεός δίνει μία υπόσχεση, έχει απεριόριστες λύσεις για να την εκπληρώσει! Όπως αναφωνεί ο Ιερεμίας: "Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, Εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη με τη δύναμή Σου τη μεγάλη, και με τον βραχίονά Σου τον απλωμένο· δεν υπάρχει κανένα πράγμα δύσκολο σε Σένα" (Ιερ. 32:17). Έκανε αυτή την αναφώνηση, σε απάντηση στην υπόσχεση του Θεού ν' αποκαταστήσει τα παιδιά Του από τη σκλαβιά, μια υπόσχεση που ανθρωπίνως φαινόταν αδύνατη να εκπληρωθεί.

Τι πιστεύεις ότι είναι πιθανό ο Κύριος να κάνει σήμερα; Θα μπορούσε να φέρει μια πνευματική αφύπνιση ανάμεσα σε ανθρώπους που βρίσκονται σε πορεία απώλειας και στην εκκλησία της Ελλάδας; Τι θα μπορούσε να κάνει εάν τα παιδιά Του έπαιρναν το Λό-

γο Του σοβαρά και αληθινά ταπεινώναν τον εαυτό τους, και προσεύχονταν και εκζητούσαν το πρόσωπό Του και επέστρεφαν από τους πονηρούς τους δρόμους σύμφωνα με το κάλεσμά Του στη Β' Χρονικών 7:14; Θα κρατούσε την υπόσχεσή Του να "ακούσει από τον ουρανό, και...να συγχωρήσει τις αμαρτίες τους και να θεραπεύσει τη γη τους"; Ο Κύριος προφανώς και κρατά τις υποσχέσεις Του και πάντοτε έχει τη δύναμη να τις εκπληρώνει. Η ερώτηση είναι, τα παιδιά Του θα Τον εμπιστευθούν και θ' ανταποκριθούν ανάλογα;

Ο Ψαλμός 46 επίσης μας υπενθυμίζει ότι ο Θεός είναι "βοήθεια ετοιμοτάτη" (εδ. 1). Δύο φορές στο κείμενο, επαναλαμβάνεται η φράση: "Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μαζί μας...προπύργιό μας είναι ο Θεός τού Ιακώβ" (εδ. 7, 11). Γι' αυτό ο ψαλμωδός γράφει: "Τι αυτό δεν θα φοβηθούμε..." ανεξάρτητα από το πόσο κακές είναι οι περιστάσεις (εδ. 2-3). Εάν ο Θεός είναι μαζί μας, αν είναι το καταφύγιό μας, η δύναμη και η βοήθειά μας, τότε θα τα καταφέρουμε. "Γιατί ο Ίδιος είπε: Δε θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω. Ωστε έχοντας θάρρος εμείς ας λέμε: Ο Κύριος είναι σ'εμένα βοηθός, δε θα φοβηθώ" (Εβρ. 13:5-6).

Εμπιστεύσου το Θεό και ανταποκρίσου ανάλογα, πίστεψε σ' Αυτόν για το τι μπορεί να κάνει στο έθνος μας, τόσο σ' εκείνους που βρίσκονται σε οδό απώλειας, όσο και μέσα στην εκκλησία, και πίστεψέ Τον για το τι μπορεί να κάνει και στην ατομική ζωή του καθενός. Οι ώρες είναι κρίσιμες και είναι καιρός για τα παιδιά του Θεού να περπατήσουν με πίστη και θάρρος. Εξάλλου, είμαστε το αλάτι της γης και το φως του κόσμου (Ματθ. 5:13-16). Δεν γνωρίζουμε πόσο μακριά είμαστε από την Επιστροφή του Χριστού, αλλά με όλη μας την καρδιά, ας εκζητήσουμε το Θεό, πιστεύοντάς Τον ότι θα εκπληρώσει "τα αδύνατα" κρατώντας τις θαυμαστές Του υποσχέσεις και ας υπηρετήσουμε τους γύρω μας με όλες τις ουράνιες προμήθειες που μας παρέχει.

Μυστικά της μελέτης της Βίβλου σε πέντε προτάσεις

Μελέτησε τη Βίβλο.

Ποτέ μην αρχίζεις την ημέρα σου χωρίς να επικεντρώνεσαι σε ένα εδαφίο.

Προσευχήσου μ' αυτήν.

Ποτέ μην αφήνεις την Βίβλο σου έως ότου το κείμενο που έχεις διαβάσει να αποτελέσει μέρος του είναι σου.

Γράψε το.

Την σκέψη που ο Θεός σου δίνει, γράψε την στο περιθώριο της Βίβλου σου ή του σημειωματάριού σου.

Πραγματοποίησέ το.

Ζήσε την αλήθεια που πήρες από την Αγία Γραφή καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Διάδωσέ το.

Ζήτησε να πεις σε κάποιον αυτό που έμαθες.

Παράδωσέ το στο Θεό

Υπάρχουν μερικά πράγματα που πρέπει να τ' αφήσουμε, εάν θέλουμε να τα διατηρήσουμε!! Υπάρχουν στιγμές κρίσης που πρέπει κάποιος να περάσει εν μέσω μεγάλης σύγκρουσης, προτού βρει την ειρήνη που διαρκεί. Έτσι, υπάρχει και μια στιγμή στη ζωή μας όπου συναντούμε το Θεό και όταν Του παραδοθούμε τότε μπαίνουμε στο κυρίαρχο θέλημά Του και στην τέλεια ειρήνη Του. Ο Θεός σε κατευθύνει όλες τις ημέρες της ζωής σου. Υπάρχουν μερικές αποφασιστικές πράξεις, κάποιες στιγμές υποταγής, κάποιες στιγμές που αφήνεσαι ή πιάνεσαι που Εκείνος θα σου δείξει, που θα βρεις το πρόβλημά σου λυμένο, την πόρτα ανοιγμένη και το έδαφος ν' ανήκει σ' εσένα.

Επιθυμώντας να χαρακτηριζόμαστε από τον καρπό του Αγίου Πνεύματος

«Λέω λοιπόν, περπατάτε σύμφωνα με το Πνεύμα, και δεν θα εκπληρώνετε την επιθυμία της σάρκας. Επειδή, η σάρκα επιθυμεί ενάντια στο Πνεύμα, και το Πνεύμα ενάντια στη σάρκα... Αν ζούμε σύμφωνα με το Πνεύμα, ας περπατάμε και σύμφωνα με το Πνεύμα. Μη γινόμαστε κενόδοξοι, ερεθίζοντας ο ένας τον άλλον, φθονώντας ο ένας τον άλλον» (Γαλ. 5:16-26).

Πατέρα μας, ο Λόγος Σου το ξεκαθαρίζει ότι υπάρχουν μόνον δύο τρόποι για να ζήσει κανείς: με τη σάρκα ή με το Πνεύμα Σου. Το ένα είναι αμαρτωλό, ενώ το άλλο άγιο. Το πρώτο αντιπροσωπεύει αυτούς που είναι χωρίς ελπίδα και χωρίς Εσένα, το δεύτερο χαρακτηρίζει αυτούς που Σου ανήκουν. Ενδυνάμωσέ μας με το Πνεύμα Σου, ώστε να είμαστε γεμάτοι αγάπη, χαρούμενοι, ειρηνικοί, υπομονετικοί, ευγενικοί, καλοί, πράοι, άξιοι εμπιστοσύνης και εγκρατείς.

Εσύ, Θεέ μας, είσαι η πηγή της ζωής. Εμείς ήμασταν εκ φύσεως νεκροί εξ' αιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών μας, δούλοι των επιθυμιών της σάρκας μας, κάνοντας τα θελήματα της σάρκας και των συλλογισμών, τέκνα

οργής (Εφεσ. 2:1-3). Εσύ και μόνο Εσύ μπορούσες να μας λυτρώσεις από την κατάρρα της αμαρτίας μας. Ακόμη και τώρα, στεκόμαστε έχοντας απόλυτη ανάγκη από το έλεός Σου και τη χάρη Σου, γεμάτοι ευγνωμοσύνη επειδή Είσαι μακρόθυμος και πολυέλεος (Ψαλμ. 145:8).

Παραδίδουμε τον εαυτό μας ενώπιόν Σου ως θυσία ζωντανή (Ρωμ. 12:1-2). Σου ανήκουμε εξ' ολοκλήρου, σώμα, ψυχή, πνεύμα, διάνοια, επιθυμία, και συναισθήματα. Αξιώσέ μας να έχουμε καθαρή διάνοια, ώστε να ζητούμε και να υπακούμε κάθε επουράνια αλήθεια. Δώσε μας καθαρή καρδιά, ώστε να Σε αγαπούμε καλλίτερα. Δώσε μας σωστό πνεύμα, ώστε να Σε υπηρετούμε πιστά. Και δώσε μας μια νέα διάθεση που να επιθυμεί το θέλημά Σου μάλλον παρά το δικό μας.

Ω, φιλενσπλαχνε Πατέρα, άκουσε την προσευχή μας και ενδυνάμωσέ μας, ώστε να ζούμε με τέτοιο τρόπο που να δίνει τιμή στον Ένα που μας πρόσφερε εντελώς δωρεάν και τόσο πλούσια τη σωτηρία! Η όρασή μας για το Χριστό ας μην επισκιαστεί ή θολώσει, είτε από σκόπιμη αμαρτία, είτε από αμέλεια.

Μακάρι να μη χαράμισουμε τη ζωή μας σε ανόητες ή κοσμικές επιδιώξεις. Αντ' αυτού, μακάρι να εκμεταλλευθούμε κάθε ευκαιρία για υπηρεσία, διακονία και λατρεία. Κράτα μας απ' το χέρι για να μη σκοντάψουμε.

Μην επιτρέψεις να κάνουμε οτιδήποτε θα έκρυβε την αλήθεια Σου, θα πλήγωνε τα παιδιά Σου, θα ατίμαζε το όνομά Σου, θα λυπούσε το Πνεύμα Σου, ή θα βλασφημείται ο Υιός Σου. Μακάρι όλοι οι εργάτες σου να είμαστε χρήσιμοι, ώστε να εκπληρώσουμε το θέλημά Σου επάνω στη γη όπως εκπληρώνεται στον ουρανό (Ματ. 6:10).

Κάνε μας να θυμόμαστε τη χάρη που μας οδήγησε στο Χριστό, το αίμα που μας καθαρίζει, τη δικαιοσύνη που μας δικαιώνει, και την αλήθεια που μας εξαγνίζει. Επιθυμούμε να Σε αγαπούμε με όλη μας την καρδιά, την ψυχή, τη διάνοια, και τη δύναμη, όμως για να το κατορθώσουμε χρειαζόμαστε το Πνεύμα Σου το Άγιο. Είθε Αυτό να μας κατευθύνει εντελώς, ώστε να ζούμε για τη δόξα Σου και για τη δόξα του Χριστού, στο όνομα του Οποίου προσευχόμαστε. Αμήν.

Καθάρισε την καρδιά σου

Ο Θεός μας είναι άγιος και καθαρός και ο σκοπός Του για όλα Του τα παιδιά είναι να Τον δοξάζουμε ζώντας μια άγια και καθαρή ζωή με τη χάρη Του και την ενδυνάμωσή Του. Αυτό υφίσταται μέσα από το λυτρωτικό έργο του Χριστού στο Σταυρό. Διαβάζουμε: "...Ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός...ο οποίος έδωσε τον εαυτό Του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία και να καθαρίσει για τον εαυτό Του ένα λαό περιούσιο, ζηλωτή καλών έργων" (Τιτ. 2:13-14). "Περιούσιο" μεταφράζεται επίσης και ως "ένα λαό που Του ανήκει" ή "καθαρό".

Το να ζεις μια άγια ζωή ξεκινά με το να βάζεις ένα καλό θεμέλιο μετανοίας, καθώς και πίστης πάνω στο Χριστό. Πρόσεξε το Μαρκ. 1:14-15 - "...Ο Ιησούς ήρθε στη Γαλιλαία, κηρύττοντας το ευαγγέλιο του Θεού και λέγοντας: "Έχει συμπληρωθεί ο καιρός και έχει πλησιάσει η βασιλεία του Θεού. Μετανοείτε και πιστεύεται στο ευαγγέλιο". Κάποιος έγραψε ότι η μετάνοια "μας μεταστρέφει από την αμαρτία, στο Θεό, στη δικαιοσύνη και στην αλήθεια". Είναι μια "ολοκληρωτική μεταστροφή", μια πλήρη παράδοση στο Θεό και μια ζωή υπακοής στο Λόγο Του. Εμείς λοιπόν, που λυτρωθήκαμε από "το πολύτιμο αίμα του Χριστού", δεν λαχταράμε οι ζωές μας να φέρνουν από εδώ και στο εξής "καρπούς άγιους μετανοίας"; (Α΄Πετ. 1:18-19, Λουκ. 3:8). Δεν επιδιώκουμε να ζούμε μια καθαρή ζωή αγάπης, που

να ευλογεί άλλους και να δοξάζει τον Κύριο;

Όταν ο Απόστολος Παύλος έγραψε στον Τιμόθεο παραθέτοντας τη μεγάλη ανομία που θα υπήρχε στον κόσμο αυτές τις επικίνδυνες τελευταίες μέρες, συμπεριέλαβε πολλούς που θα ήταν "ανόσιοι" (Β΄ Τιμ. 3:2). Πόση ευθύνη βαρύνει εμάς από την εκκλησία να αντιπροσωπεύουμε το Θεό επάξια αυτή την ώρα με μια θεάρεστη ζωή. "... αλλά, καθώς εκείνος που σας κάλεσε είναι άγιος, έτσι κι εσείς να γίνετε άγιοι σε κάθε διαγωγή" (Α΄Πετ. 1:15). Μακάρι εμείς που πιστεύουμε ότι είμαστε "λαός" του Θεού να έχουμε το πάθος να ζούμε άγια, καθαρή ζωή γεμάτη από το Άγιο Πνεύμα.

Σχετικά με την απόκτηση καθαρής καρδιάς, υπάρχουν ποικίλες διδασκαλίες και εμπειρίες. Οι καρδιές μας πρέπει διακαώς να επιθυμούν να είναι άγιες και να ευαρεστούν τον Ουράνιο Πατέρα. Πρέπει να θέλουμε να ταπεινώνουμε τον εαυτό μας και να ομολογούμε τις ανάγκες μας και να Του ζητάμε με πάθος να μας δίνει μια καθαρή καρδιά. Οφείλουμε προσεκτικά ν' αγωνιζόμαστε να περπατάμε στο φως του Λόγου Του και να εμπιστευόμαστε το έλεος και τη χάρη Του προς εμάς.

Στις Παροιμίες 22:11 διαβάζουμε: "Όποιος αγαπάει την καθαρότητα της καρδιάς, για τη χάρη των χειλέων του, ο βασιλιάς θα είναι φίλος του". Ίσως να ήταν ένας γήινος

βασιλιάς που αναφέρεται, όταν η παροιμία γράφηκε αρχικά, αλλά μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αναφέρεται στο Βασιλιά Ιησού, που θεωρεί φίλους Του αυτούς που "κάνουν όσα Εγώ σας παραγγέλω" (Ιωα. 15:14).

Ω, τι κίνητρο μάς δίνεται να καθαρίζουμε τα χέρια μας και να εξαγνίζουμε τις καρδιές μας, όπως μας παροτρύνει ο Ιάκωβος 4:8 και να περπατούμε καθημερινά σύμφωνα με τον Άγιο Λόγο του Θεού!

Η ΕΣΣΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Αναμονή και διακονία

Η αναμονή φέρνει την αναγκαία δύναμη για διακονία "....αυτοί που προσμένουν τον Κύριο θα ανανεώσουν τη δύναμή τους θα ανέβουν με φτερούγες σαν αετοί θα τρέξουν, και δεν θα αποκάμουν θα περπατήσουν, και δεν θα ατονήσουν" (Ησα. 40:31). Περιμένοντας το Θεό μάς κάνει δυνατούς στη διακονία μας για το Θεό.

Υπάρχουν πολλοί, που εργάζονται για το Θεό, αλλά γνωρίζουν ελάχιστα για το τι σημαίνει να Τον περιμένεις. Έχουν διδαχθεί ν' αναλαμβάνουν χριστιανική διακονία, κάτω από την ώθηση του φυσικού ή θρησκευτικού συναισθήματος, υπό την καθοδήγηση ενός ποιμένα ή μιας κοινωνίας, με μικρή αίσθηση του τι άγιο πράγμα είναι να εργάζεσαι για το Θεό. Δεν γνωρίζουν ότι η εργασία για το Θεό μπορεί να γίνει μόνο με τη δύναμη του Θεού, από τον Ίδιο το Θεό που εργάζεται μέσα μας. Αυτό δεν το έχουν μάθει ποτέ, όπως και ο Υιός του Θεού δε μπορούσε να κάνει τίποτε μόνος Του, αλλά ο Πατέρας που ήταν μέσα Του έκανε το έργο, καθώς ζούσε σε συνεχή εξάρτηση από Εκείνον. Έτσι και ο πιστός δε μπορεί να κάνει τίποτε παρά μόνον όταν ο Θεός εργάζεται μέσα του. Δεν καταλαβαίνουν ότι μόνο όταν βρισκόμαστε σε τέλεια αδυναμία εξαρτιόμαστε από Εκείνον, τότε η δύναμή Του μπορεί ν' αναπαυθεί επάνω μας. Κι' έτσι, δε μπορούν να κατανοήσουν ότι η συνεχής αναμονή του Θεού είναι η πρώτη και ουσιαστική προϋπόθεση της επιτυχούς διακονίας. Η εκκλησία του Θεού και ο κόσμος είναι αυτοί που υποφέρουν σήμερα τόσο πολύ! Όχι μόνο γιατί τόσα πολλά μέλη τους δεν εργάζονται για το Θεό, αλλά και γιατί τόση πολλή διακονία για το Θεό γίνεται χωρίς την αναμονή του Θεού.

Ας προσευχόμαστε το Άγιο Πνεύμα να μας δείχνει πόσο ιερή και πόσο επείγουσα είναι η κλήση μας για διακονία, πόσο απόλυτη είναι η εξάρτησή μας από τη δύναμη του Θεού για να εργαστεί μέσα μας, πόσο σίγουρο είναι ότι αυτοί που Τον αναμένουν θα ανανεώσουν τη δύναμή τους, και πόσο θ' ανακαλύψουμε ότι η αναμονή του Θεού και η διακονία για το Θεό, είναι πράγματι "ένα και το αυτό".

Πάντα κοντά σου

"Γίνεστε ανδρείοι και έχετε θάρρος, μη φοβάστε ούτε να δειλιάζετε από μπροστά τους επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι που πορεύεται μαζί σου δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει" Δευτερ. 31:6

Ένας στρατιώτης βρέθηκε στο νοσοκομείο για να εγχειρισθεί. Του είπαν πως η περίπτωση του ήταν κάπως δύσκολη. Όταν ξημέρωσε, ήρθαν να τον πάρουν για το χειρουργείο. Η οικογένειά του βρισκόταν εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, δεν είχε δίπλα του κανέναν. Αισθανόταν απελπιστικά μόνος, τα μάτια του βούρκωσαν. Στο πλάι του στάθηκε μια πιστή νοσοκόμα. Έβαλε το χέρι της στο κεφάλι του και είπε : Δεν ξέρω αν πιστεύεις στο Θεό. Μέσα στο Λόγο Του λέει : «Όταν διαβαίνεις δια των ποταμών, δεν θέλουσι πλημμυρίσει επί σε, όταν περιπατήσεις δια του πυρός δεν θέλεις καή, ουδέ θέλει εξαφθή η φλογ επί σε". Ο Θεός είναι δίπλα σου και μέσα στο χειρουργείο. Ίσα που πρόλαβε να του πει αυτά τα λόγια και έφυγε σε άλλους ασθενείς. Ο νέος τα άκουσε με πολλή προσοχή. Γαλήνεψε, ησύχασε. Όταν βγήκε γιατρεμένος πια από το νοσοκομείο, δεν μπόρεσε να τα ξεχάσει. Έψαξε μέσα στις σελίδες της Βίβλου γι' αυτόν το Θεό, που στάθηκε κοντά του στις δύσκολες ώρες. Εκεί βρήκε τον Λυτρωτή του Χριστό, για να μην Τον αποχωριστεί ποτέ πια.

Την ώρα που ο γιατρός κρατάει το νυστέρι, την ώρα που γράφεις εξετάσεις και σκύβεις πάνω από το γραπτό σου, την ώρα της ανεργίας, της εκμετάλλευσης, της αδικίας, δεν είσαι μόνος. Ο Κύριος είναι δίπλα σου πιο πολύ από ποτέ, κανονίζει τις συνθήκες, ορίζει τα περιθώρια των ανθρώπων, δίνει εμπνεύσεις, αλλάζει καρδιές. Η ίδια η δοκιμασία γίνεται πιο γλυκιά, γιατί το βάρος σου το σηκώνει Εκείνος.

Αλήθεια, πώς αλλιώς θα μπορούσαμε να ζήσουμε ευτυχισμένοι σ' αυτόν τον κόσμο του πόνου και της αδικίας, αν δεν είχαμε Εκείνον κάθε λεπτό δίπλα μας, αν δεν είχαμε την αγάπη Του, τη φροντίδα Του, τη ζεστασιά της παρουσίας Του. Η μεγαλύτερη δε χαρά μας είναι που ποτέ δεν θα χωρίσουμε, αλλά θα μας πάρει για πάντα κοντά Του.

Τα περιττά

«Αποκρίθηκε τότε ο Ιησούς και της είπε: 'Μάρθα, Μάρθα! Νοιάζεσαι και αγωνίζεσαι για πολλά! Ένα πράγμα, όμως, είναι αναγκαίο. Η Μαρία λοιπόν διάλεξε την καλή αυτή μερίδα, που δε θα της αφαιρεθεί». Λουκ.10:41-42

Ήταν άνθρωπος που σεβόταν το Θεό, αλλά με τούτο και με εκείνο είχε χάσει την πρώτη του λαχτάρα να γνωρίσει τον Κύριο κάθε μέρα πιο πολύ και να είναι εξαρτημένος σταθερά από Αυτόν, να μελετά το Λόγο Του και να εκζητά το θέλημα Του. Μια νύχτα είδε στον ύπνο του ένα όνειρο και ξύπνησε αναστατωμένος. Επρόκειτο, λέει, να κάνει ένα μεγάλο ταξίδι και είχε τις αποσκευές του έτοιμες για αναχώρηση. Λίγο πριν φύγει από το σπίτι, σκέφτηκε : Δεν κάνω έναν έλεγχο, να βεβαιωθώ πως πήρα όλα όσα χρειάζομαι;» Και άρχισε να ανοίγει τις βαλίτσες. Έμεινε κατάπληκτος! Όλες του οι αποσκευές ήταν γεμάτες με περιττά πράγματα, άχρηστα στην κυριολεξία, που δεν τα χρειαζόταν καθόλου για το ταξίδι του. Έβγαζε και έβγαζε, μέχρι που τα άδειασε όλα. Ήταν όλα, σχεδόν για τα σκουπίδια. Πώς το διανοήθηκε να πάει ταξίδι με τέτοιο άσχετο εξοπλισμό;

Το ξύπνημα από το όνειρο τον βρήκε βαθιά προβληματισμένο, γιατί ο Θεός έχει πολλούς άπειρους τρόπους για να μας μιλήσει και ο φίλος μας ήταν έτοιμος να ακούσει. Κατάλαβε ότι η ζωή του κυλούσε γρήγορα και το ταξίδι για την αιωνιότητα πλησίαζε και ότι αντί για πίστη στο Χριστό και ελπίδα χαράς για την συνάντηση μαζί Του, είχε μπλέξει με μέριμνες και βιοτικά, είχε βαλθεί να ασχολείται με τα ψυχολογικά του, είχε απορροφηθεί από τα πρόσκαιρα, ανόητα, ρηχά αυτού του κόσμου και είχε απομακρυνθεί από το Λόγο του Θεού, από το περπάτημα με το Χριστό, από τη Βασιλεία των ουρανών και από τον πόθο να ζήσει υπηρετώντας τις κοσμικές υποθέσεις. Συνταράχτηκε. Ανήκουστο να ετοιμάζεσαι να συναντήσεις τον Κύριο με τόσες ξένες προς Αυτόν αποσκευές και να κουβαλάς φορτία που είναι για πέταμα! Έκανε τότε μια μεγάλη στροφή κι άρχισε να ζει για τα αληθινά, αυτά που αξίζουν και που μένουν αιώνια.

Ας θελήσουμε και εμείς σαν τη Μαρία να διαλέξουμε την αγαθή μερίδα, αναπαυμένοι μπροστά στα πόδια του Κυρίου, να Τον ακούμε και να ζούμε για Κείνον και να μην μεριμνούμε για πολλά, άχρηστα και κοσμικά ζητήματα.

Η δύναμη του Λόγου του Θεού

"...σας παραθέτω προς φύλαξη στο Θεό και στο λόγο της χάριτος Του, σ' Αυτόν που δύναται να σας οικοδομήσει..." (Πραξ. 20:32).

Ω, μπορεί να μιλάς για δύναμη, αλλά εάν παραμελείς το μοναδικό Βιβλίο, που σου έχει δώσει ο Θεός, ως το εργαλείο μέσω του οποίου μεταδίδει και εξασκει τη δύναμή Του, τότε δεν θα την έχεις. Μπορεί να διαβάξεις πολλά βιβλία και να πηγαίνεις σε πολλά συνέδρια, μπορεί στις ολονύχτιες συναθροίσεις προσευχής να προσεύχεσαι για τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, αλλά αν δεν παραμένεις σε στενή και σταθερή σχέση μ' αυτό το Βιβλίο, την Αγία Γραφή, τότε δεν πρόκειται να έχεις δύναμη.

Και αν αποκτήσεις ποτέ δύναμη, δε θα μπορέσεις να τη διατηρήσεις, παρά μόνον μέσω της καθημερινής, ένθερμης, εντατικής μελέτης αυτού του Βιβλίου. Ενενήντα εννιά χριστιανοί στους εκατό απλά παίζουν με τη μελέτη της Βίβλου, και γι' αυτό, ενενήντα εννιά χριστιανοί στους εκατό απλά είναι αδύναμοι, όταν θα μπορούσαν να είναι γίγαντες, τόσο στη χριστιανική τους ζωή, όσο και στη διακονία τους.

Η προσευχή απελευθερώνει τη δύναμη του Θεού

Μετάνοια, εξομολόγηση και εγκατάλειψη της αμαρτίας είναι τα στοιχεία που ανοίγουν την ανθρώπινη καρδιά για να γίνει το άτομο ένα προσευχόμενο πρόσωπο. Τέτοιες καρδιές βοηθούν την εκκλησία να γίνει μία προσευχόμενη εκκλησία. Όπως ο αληθινός πιστός πρέπει να είναι άνθρωπος προσευχής έτσι και η αληθινή εκκλησία του Χριστού πρέπει να είναι μία προσευχόμενη εκκλησία. Οι ώρες που ξοδεύει μια εκκλησία σε συμπροσευχή αποκαλύπτει την πνευματική κατάσταση της εκκλησίας. Είναι ένα καλύτερο κριτήριο ακόμη και από τις ώρες για συμμελέτη της Αγίας Γραφής που έχει η εκκλησία.

Οι Εβραίοι που ήθελαν τον εσταυρωμένο Ιησού Χριστό γνώριζαν πολύ καλά τις Γραφές δεν ήξεραν όμως πώς να προσευχηθούν, *«αλλ' ετυφλώθησαν αι διάνοιαι αυτών διότι έως της σήμερον το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει της παλαιάς διαθήκης μη ανακαλυπτόμενον επειδή καταργείται διά του Χριστού. Αλλ' έως σήμερον όταν αναγιγνώσκηται ο Μωϋσής κάλυμμα κείται επί της καρδιάς αυτών. Όταν όμως επιστρέψει προς τον Κύριον θέλει αφαιρεθεί το κάλυμμα»*. Οι Γραφές είναι ανοικτές στους Εβραίους όταν αυτοί προσεύχονται στο όνομα του Ιησού. Παρομοίως, ο μόνος δρόμος και για τους εθνικούς να γνωρίσουν το Θεό είναι να μετανοήσουν και να προσευχηθούν στο όνομα του Ιησού Χριστού. Ω! Θεέ μου, κάνε μας Χριστιανούς του ευαγγελίου. Κάνε μας ανθρώπους προσευχής! Κύριέ μας, δίδαξε μας πώς να προσευχόμαστε.

Άλλο πράγμα είναι να προσεύχεσαι για τα θέματα που έχεις στη λίστα προσευχής και άλλο να λάβεις καρδιά που θα προσεύχεται συνέχεια, έως ότου ο Θεός στείλει δύναμη εξ ουρανού και αλλάξει τα πράγματα του κόσμου. Είναι σημαντικό να προσευχόμαστε για τις ανάγκες των άλλων, όταν μας δίνονται ως αιτήματα προσευχής. Είναι όμως κάτι διαφορετικό το να γνωρίζουμε το πώς θέλει ο Θεός να προσευχόμαστε γι' αυτούς που βρίσκονται σε ανάγκη. Υπάρχει διαφορά στο να προσευχόμαστε εγωϊστικά, τόσο για τους εαυτούς μας, όσο και για τους άλλους, και στο να προσευχόμαστε «εν Πνεύματι Αγίω».

Το να προσευχόμαστε ο ποιμένας να κάνει καλά κηρύγματα είναι ένα σημαντικό θέμα. Είναι όμως διαφορετικό από το να προσευχόμαστε γι αυτούς που μας φέρνουν τα μηνύματα του Θεού και για το πώς τα μηνύματα αυτά φτάνουν στις ψυχές των ανθρώπων. Το να στηριζόμαστε στο μυαλό μας και στις γνώσεις μας για την προετοιμασία Βιβλικών μαθημάτων καθώς και «σωτηριακών» κηρυγμάτων δε βοηθάει και δε φέρνει τους ανθρώπους στο Θεό. Η δύναμη που φέρνει τους ανθρώπους στο Θεό και μαρτυρεί την πνευματική ζωή που έρχεται στη ζωή κάποιου άλλου προσώπου, είναι το αποτέλεσμα προσευχής μιας καρδιάς που προσεύχεται και καίγεται από τη φωτιά του Αγίου Πνεύματος.

Στη χριστιανική ζωή εκείνο που είναι πολύ δύσκολο είναι το να υπάρχει καρδιά προσευχής. Μια καρδιά που με την προσευχή αλλάζει τους ανθρώπους και τους φέρνει στο δρόμο του Θεού. Χωρίς τη δύναμη της προσευ-

χής κανείς δε μπορεί ν' αλλάξει προς το καλύτερο. Χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος δε μπορεί κάποιος να αποκτήσει καινούργια εν Χριστώ ζωή.

Χωρίς την παρέμβαση του Αγίου Πνεύματος δεν εκπληρώνονται οι υποσχέσεις, αλλά μαζί μ' Αυτό ο πιστός γίνεται ακατανίκητος. Χωρίς το Άγιο Πνεύμα μελετούμε λέξεις και επιχειρηματολογούμε υποστηρίζοντας τη μια ή την άλλη Βιβλική μετάφραση. Με το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνουμε τα μηνύματα και ζούμε την εμπειρία της δύναμής Του στη ζωή μας. Προσοχή, είναι πολύ εύκολο να κολλήσουμε στις λέξεις και να χάσουμε το μήνυμα!

Μελετήστε τις ζωές όλων εκείνων που ο Θεός έχει χρησιμοποιήσει για ν' αλλάξει τους ανθρώπους και να τους οδηγήσει στο δικό Του δρόμο. Σε όλες τις περιπτώσεις θα δεις πως ήταν άνθρωποι της προσευχής. Κάποιοι από αυτούς ήταν και είναι καλοί γνώστες της Αγίας Γραφής. Άλλοι δε μπορούν να διαβάσουν. Όλοι τους όμως γνωρίζουν το Θεό εξαιτίας της προσευχής.

Ο Τσάρς Φίννεϊ είπε: «αν χάσεις το πνεύμα της προσευχής είτε δεν κάνεις τίποτε, είτε είσαι πολύ κοντά στο τίποτα, παρόλο που μπορεί να έχεις τα διανοητικά χαρίσματα αγγέλου. Αν χάσεις την πνευματικότητά σου και παύσεις να είσαι άνθρωπος προσευχής καλύτερα είναι να ψάξεις να βρεις κάποιον άλλο Κύριο. Σταμάτα όλα όσα κάνεις, μετανόησε και στρέψου προς το Θεό, αλλιώς πήγαινε να υπηρετήσεις κάποιον άλλο θεό, κάποιο άλλο «αφεντικό». Ο ευλογημένος Κύριός μας, απελευθερώνει και προστατεύει την αγαπητή Του εκκλησία από την καθοδήγηση και επιρροή των ανθρώπων, που γνωρίζουν πολύ καλά τί σημαίνει προσευχή.»

Μόνο ένα πράγμα μας απομακρύνει και μας κρατάει μακριά από τον τρόπο που πρέπει να προσευχόμαστε. Αυτό είναι η αμαρτία. Η μάχη ενάντια στην αμαρτία είναι ολοφάνερη παντού γύρω μας. Η σύγκρουση με την αμαρτία είναι παγκόσμια. Εκείνο που τραβάει ένα τίμιο άτομο στο να διαβάσει την Αγία Γραφή είναι η ανάγκη που νιώθει για συγχώρηση των αμαρτιών του και η βεβαιότητα, η σιγουριά ότι συγχωρέθηκαν οι αμαρτίες του. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής όταν παρουσίασε τον Ιησού Χριστό στον κόσμο, είπε: *«Ιδού ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτία του κόσμου»* (Ιωαν. 1:29). Αυτός που προσεύχεται προσβλέπει στον Ιησού Χριστό. Αυτό του δίνει ικανοποίηση.

Μπορείς να βρεις Βιβλικές μελέτες σε όλο τον κόσμο. Επίσης υπάρχουν διαθέσιμες βιβλικές μελέτες που προσαθούν να βοηθήσουν με την ερμηνεία τους. Μάλιστα κοστίζουν και αρκετά χρήματα. Αλλά μόνο με την προσευχή το «πέπλο» αφαιρείται από τα μάτια των σπουδαστών των θεολογικών ή Βιβλικών σχολείων και μπορούν και γνωρίζουν το Θεό. Αν δεν προσεύχεσαι στο όνομα του Ιησού Χριστού σημαίνει ότι δεν έχεις επικοινωνία με το Θεό Πατέρα. Αν δεν προσεύχεσαι τότε το «πέπλο» παραμένει. Αν δεν υπάρχει προσευχή, τότε δεν υπάρχει και ζωή!

Λυτρωτικές προσευχές γιορτάζοντας τη Γέννηση του Χριστού

Ένα από τα πιο θαυμαστά όλων των θαυμάτων είναι ότι ο Θεός έστειλε τον μοναδικό Του Υιό στον κόσμο για να μας σώσει. Στις προφητείες και στην ιστορία της γέννησης του Ιησού, μπορούμε να δούμε το χέρι Του να εργάζεται προκειμένου να μας ελευθερώσει από την αμαρτωλή ζωή, έτσι ώστε να ζήσουμε για πάντα μαζί Του. Λογάριασε να ξεδεύεις χρόνο στην προσευχή με την οικογένειά σου όταν συνειδητοποιείς ότι ο Θεός εργάζεται μέσα σου και μέσα στους άλλους. Συνειδητοποίησε πόσο πολύ επιθυμεί ο Θεός να λυτρώσει τους άνδρες, τις γυναίκες και τα παιδιά, όντες ανοιχτοί στη φωνή του Αγίου Πνεύματος, καθώς δείχνει στην οικογένειά σου το πώς μπορεί να αποτελεί μέρος του συνεχούς σχεδίου της λύτρωσής Του μέσα στον κόσμο.

Ο Πατέρας μας έχει λυτρώσει για ένα σκοπό! Η προσευχή είναι το κλειδί γι' αυτό το σχέδιο, όπως είναι και η προθυμία μας να είμαστε η απάντηση στις προσευχές που προσευχόμαστε. Το σχέδιό Του περιλαμβάνει την εκπαίδευση των παιδιών Του για να μπορέσουν να διακονήσουν σ' αυτούς που δε γνωρίζουν τον Χριστό, κι επίσης σ' αυτούς που είναι φτωχοί, ορφανοί, καταπιεσμένοι, χήροι, φυλακισμένοι και περιθωριακοί, έτσι ώστε το θαύμα της γέννησης του Χριστού να μπορεί να γίνει γνωστό σε κάθε ζωή.

Μελετήστε το Λόγο του Θεού καθώς προσεύχεστε μαζί, κι ακούστε, καθώς το Άγιο Πνεύμα σας οδηγεί, πώς να είστε μέρος του λυτρωτικού σχεδίου του Θεού για όλους τους ανθρώπους. Με κάθε προσευχή, εκζητήστε την καρδιά του Θεού και σκεφτείτε τι έχει ο Θεός για εσάς να κάνετε. Ακούστε προσεκτικά με μια πρόθυμη καρδιά. Καλεί εσάς και την οικογένειά σας να είστε η απάντηση για κάποιον, για κάποια οικογένεια, ή για μία κατάσταση; Εάν ναι, ρωτήστε Τον πώς επιθυμεί ν' ανταποκριθείτε κι' έπειτα υπακούστε.

Τα ουράνια φανερώνουν
το μεγαλείο του Θεού
και δείχνει το στερέωμα
τα έργα που έχει φτιάξει.

Ψαλμ.19:1-2

Κάλεσμα σε μετάνοια

Ο Θεός μάς κρίνει όχι επειδή δεν έχει έλεος, αλλά μας κρίνει για να μας φέρει σε μετάνοια. Εάν αρνούμαστε να δούμε και να γονατίσουμε μπροστά στις κρίσεις Του, αποτυγχάνουμε ν' απαντήσουμε στο Θεό με τον τρόπο που Εκείνος επιθυμεί. Ο Θεός μάς κρίνει ώστε να μετανοήσουμε και υπόσχεται έλεος σ' αυτούς που μετανοούν.

Ας δούμε ένα μέρος από το 18ο κεφάλαιο του Ιερεμία, διαβάζοντας μόνο τα εδάφια 7-10, που λένε ξεκάθαρα ότι ο Θεός κρίνει ένα έθνος ανάλογα με τον τρόπο που ανταποκρίνεται προς Αυτόν.

"Κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα ενάντια σε έθνος ή ενάντια σε βασιλεία, για να ξεριζώσω και να κατασκάψω, και να καταστρέψω, αν το έθνος εκείνο, ενάντια στο οποίομίλησα, επιστρέψει από την κακία του, θα μετανοήσω από το κακό που είχα σκεφθεί να κάνω σ' αυτό.

"Και κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα για ένα έθνος ή για μια βασιλεία, να οικοδομήσω, και να φυτέψω, αν κάνει κακό μπροστά μου, ώστε να μη υπακούει στη φωνή μου, τότε θα μετανοήσω για το καλό, με το οποίο είχα πει να το αγαθοποιήσω".

Δηλαδή ο Θεός λέει: "Σας προειδοποιώ για κρίση και σας λέω ότι έρχεται, αλλά εάν αλλάξετε στάση τότε θα αποσύρω την κρίση. Ή αντίστροφα, εάν σας έχω υποσχεθεί καλό και ευλογία σε κατάσταση υπακοής, και γυρίσετε σε ανυπακοή, θα αποσύρω το έλεός μου. Θα σας συμπεριφερθώ ανάλογα με τον τρόπο που Μου συμπεριφέρεστε". Αυτός είναι ο τρόπος που ο Θεός έχει υποσχεθεί να συμπεριφερθεί σε κάθε έθνος.

Πιστεύεις ότι ο Θεός θα αντιμετωπίζε την Ελλάδα μ' αυτό τον τρόπο; Πιστεύεις ότι είναι δυνατόν ο Θεός ακόμα και τώρα ν' ασχολείται με το έθνος μας; Νομίζεις ότι σε πολλές περιπτώσεις είμαστε πολύ αργοί και επίμονοι στο να δούμε τις κρίσεις του Θεού και να καταλάβουμε ότι τις αξίζουμε; Ο Θεός μάς καλεί να μετανοήσουμε, αντί να γκρινιάζουμε και να κριτικάρουμε. Και υπόσχεται έλεος εάν μετανοήσουμε.

Αυτή η αρχή ανταπόκρισης των ανθρώπων αναφέρεται ακόμα πιο καθαρά στο 7ο κεφάλαιο της Β' Χρονικών, σε μια αποκάλυψη που ο Θεός έδωσε στο Σολομώντα αμέσως μετά την ολοκλήρωση κτισίματος του ναού.

"Αν κλείσω τον ουρανό και δεν γίνεται βροχή, και αν προστάξω την ακρίδα να καταφάει τη γη, και αν στείλω θανατικό ανάμεσα στον λαό μου και ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους" (εδ 13-14).

Αυτή είναι η υπόσχεση ελέους του Θεού.

Πρόσεξε ότι ο Θεός καθιστά τα παιδιά Του υπεύθυνα για την κατάσταση της γης τους. Γενικά μιλώντας, οι χριστιανοί συμβαίνει να κατηγορούν τους μη χριστιανούς για τα προβλήματα στον κόσμο. Κατ' ουσίαν ο Θεός λέει: *"Το πρόβλημα δεν είναι μ' εκείνους, αλλά είναι με σας. Εάν ασχοληθώ μαζί σας, μπορώ να διαχειριστώ την κατάσταση".* Ο Θεός αρχίζει πάντα με τους δικούς Του.

Η Α' Πέτρ. 4:17 λέει: *"...είναι καιρός να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού...".* Ο Θεός δε ξεκινά κρίνοντας τους μη-πιστούς. Η πρώτη Του κρίση είναι για τους δικούς Του. Και ο Θεός λέει στα παιδιά Του, ότι: *"Εάν Μου επιτρέπετε να είμαι μαζί σας, θα αγγίξω τον κόσμο μέσα από σας. Αλλά αν Μου αντισταθείτε, δεν έχω τρόπο να αγγίξω τον κόσμο".* Η γινόμεστε το κανάλι του Πνεύματος του Θεού για τον κόσμο, ή αλλιώς εμποδίζουμε το Πνεύμα του Θεού από το να αγγίξει τον κόσμο. Ο τρόπος που ανταποκρινόμαστε στο Θεό είναι αυτό που καθορίζει και την έκβαση.

Έτσι ο Θεός λέει: *"Εάν τα παιδιά Μου κάνουν αυτά που ζητώ, θα θεραπεύσω τη γη τους".* Δεν εξαρτάται από τους μη πιστούς. Εξαρτάται από τους πιστούς!! Εμείς είμαστε το αλάτι της γης. Εμείς αποφασίζουμε τον προορισμό του έθνους.

Πιστεύω ότι υπάρχει ελπίδα εάν ανταποκριθούμε στις προϋποθέσεις του Θεού. Παίρνω το Θεό σοβαρά. Παίρνω το Θεό με το Λόγο Του. Εάν είμαστε πιστοί άνθρωποι ως υπακούσουμε την προύποθεση της Β' Χρονικών 7:14 και ως ανταποκριθούμε στις ιστορικές κρίσεις του Θεού και τότε αντί για κρίση, το έθνος μας θα λάβει το έλεος και τη θεραπεία που ο Κύριος επιθυμεί διακαώς να μας στείλει.

Καταραμένος ο άνθρωπος που σε άνθρωπο ελπίζει, που από Μένα απομακρύνεται και στηρίζεται σε ανθρώπινη δύναμη.

Ευλογημένος όμως είν' ο άνθρωπος που ελπίζει σ' Εμένα και μ' εμπιστεύεται. Θα είναι σαν το δέντρο το φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του προς το ποτάμι και δε φοβάται όταν έρχεται ο καύσωνας, αλλά μένουν τα φύλλα του καταπράσινα, αδιαφορεί για τον καιρό της ξηρασίας κι αδιάκοπα καρποφορεί.

Ιερεμίας 17:5-8

Χλιαρές Εκκλησίες..... προσέξτε!!

Υπάρχουν πάρα πολλές αποδείξεις ό-
τι οι εκκλησίες μπορεί να καταρρεύσουν
και να οδηγηθούν στο μαρασμό. Πού
είναι εκείνες οι εκκλησίες όπου η πίστη,
η υπομονή, η αγάπη και ο ζήλος τους έ-
λαμπαν τόσο πολύ στις Πράξεις και στις
Επιστολές της Καινής Διαθήκης; Πού εί-
ναι η εκκλησία της Αντιόχειας και η εκ-
κλησία της Εφέσου, η εκκλησία των Φι-
λίππων και η εκκλησία της Βέροιας, η
εκκλησία της Θεσσαλονίκης και η εκ-
κλησία της Κορίνθου, αυτές οι άγιες
κοινότητες, που έφεραν τόση δόξα και
αίνο στο Θεό, που η υπακοή τους συ-
ζητιόταν σε όλο τον κόσμο, που τα παι-
διά τους ήταν έτοιμα να χύσουν και το
αίμα τους για χάρη του Ευαγγελίου;
Δεν υπάρχουν, είναι νεκρές, είναι σε
μαρασμό!! Δεν διατήρησαν την πρω-
ταρχική τους κατάσταση, έγιναν υψη-
λόφρονες και ύψωσαν τη ματαιοδοξία.
Δεν επέμειναν στα καλά έργα, δεν α-
φθόνησαν με καρπούς δικαιοσύνης κι'
έτσι ο Κύριος που τους είχε εμβολιάσει,
τους απέκοψε επίσης σαν ξεραμένα και
άχρηστα κλήματα και αν κάτι, μπορεί
να ειπωθεί ότι απέμεινε δεν είναι τίπο-
τε άλλο από κατάλοιπα και ερείπια από
εκείνο που ήταν κάποτε. Αναμφίβολα,
αγαπητοί, υπάρχουν υποσχέσεις που α-
νήκουν στην εκκλησία του Χριστού, ό-
τι οι πύλες του άδη δεν θα υπερσχύ-
σουν εναντίον της (Ματθ. 16:18). Ο
Κύριος ποτέ δεν θ' αφήσει τον Εαυτό
Του χωρίς μάρτυρα, αλλά δεν υπάρχει

καμία διαβεβαίωση ότι η εκκλησία κά-
θε τόπου ή έθνους θα καρποφορήσει
χωρίς ν' αλλάξει, εκτός αν παραμείνει
πιστή. Πάρτε οποιαδήποτε εκκλησία
στη γη, την πιο φημισμένη για τη σο-
φία της, την πιο ξακουστή για την δια-
χρονικότητά της, την πιο αποστολική
και σίγουρα μπορούμε να πούμε ότι ε-
άν αυτή η εκκλησία δεν είναι πιστή στο
Νυμφίο Χριστό Ιησού, εάν δεν κρατάει
το φως του καθαρού Ευαγγελίου, εάν
αφήσει την πρώτη της αγάπη, εάν υπο-
μένει ψευδοπροφήτες να διδάσκουν και
να πλανεύουν, εάν γίνει χλιαρή, και λέ-
ει: *"Είμαι πλούσια, και έχω πλουτίσει..."*
(Αποκ. 3:17), εάν είναι ικανοποιημένη
ότι έχει κάνει ένα όνομα να ζει, ενώ εί-
ναι νεκρή και καμαρώνει που κρατά την
αλήθεια ενώ δεν την μαρτυρά, σίγουρα
μπορούμε να πούμε, ότι ο λύχνος της
αργά ή γρήγορα θα απομακρυνθεί, γνω-
ρίζοντας ότι αυτή η φοβερή προειδο-
ποίηση έχει κάνει ξανά και ξανά καλό.

Ναι! ακόμη κι αν έχουμε λόγο να προ-
σέχουμε και να προσευχόμαστε και να
είμαστε ταπεινοί με δέος, ο εξαιρετικός
χρυσός μπορεί να θαμπώσει! Κανένα
σπίτι δεν μπορεί να είναι τόσο ακλόνη-
το, εάν οι υπηρέτες της αποκοιμηθούν.
Καμία εκκλησία, όσο και αν είναι καλά
δομημένη, δυστυχώς εάν κυριαρχεί η
αμαρτία και η απιστία των μελών της,
μπορεί να ανατραπεί και να καταστρα-
φεί.

Η πίστη κοιτά μόνο το Θεό

Η πίστη βασίζεται στην πιστότητα του Θεού και εφ' όσον
συμβαίνει αυτό, τίποτε δε μπορεί να πάει "στραβά".

Η πίστη δεν κοιτά τις δυσκολίες. Η πίστη δεν κοιτά τον
εαυτό της ή το πρόσωπο που την εξασκεί.

Η πίστη κοιτά στο Θεό. Η πίστη ενδιαφέρεται μόνο για το
Θεό, δοξάζει το Θεό και εξυμνεί τις αρετές του Θεού.

Το μέτρο της δύναμης της πίστης ενός ανθρώπου πάντοτε
είναι τελικά το μέτρο της γνώσης του για το Θεό. Γνωρίζει
το Θεό τόσο καλά, ώστε μπορεί ν' αναπαυθεί σ' αυτή τη
γνώση. Και είναι οι προσευχές ενός τέτοιου ανθρώπου που
πάντα απαντώνται με τον τρόπο που ο Θεός επιλέγει για το
δικό μας καλό.

Ευχόμαστε σε όλους τους αδελφούς και φίλους αναγνώστες

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Η σοβαρότητα της ζωής

Σε μια από τις επιστολές του, ο Από-
στολος Παύλος αναφέρει ένα αξιοση-
μείωτο τμήμα σχετικά με την εργασία
μας για το Θεό (Α' Κορ. 3:9). Μας λέει
ότι ο Θεός κι εμείς είμαστε συνεργά-
τες, και ότι δε μπορούμε να κάνουμε
τίποτε χωρίς Αυτόν. Αυτό είναι αλη-
θεια ακόμη και στις πιο συνηθισμένες
υποθέσεις.

Ωστόσο, το μέρος μας είναι σηmati-
κό και πρέπει να το κάνουμε καλά και
πιστά. Η αμέλεια ή η ολιγοψυχία μπορεί
να οδηγήσει στο αποδυναμώμα μιας
ζωής, ή στην απώλεια μιας ψυχής και
τότε το φταίξιμο θα είναι δικό μας. Ο
Θεός χρειάζεται την πιστότητά μας για
να κάνει το έργο Του στις ανθρώπινες
ζωές. Δηλαδή, μας έχει προορίσει να
μας χρησιμοποιήσει και είμαστε υπεύ-
θυνοι για να κάνουμε καλά το μέρος
μας. Η απιστία μας μπορεί να κηλιδώ-
σει το έργο του Θεού.

Πολύ υπεύθυνο είναι το έργο του
χριστιανού διακόνου. Πρέπει να κά-
νει έργο άξιο της τιμής του Θεού. Αν
έχει μόνον ξύλα, χόρτα, και καλάμια
να φέρει, καλλίτερα να μη μπει στη
διακονία. Το ίδιο ισχύει και για το δά-
σκαλο του Κυριακού σχολείου. Κι' αυ-
τός είναι σε υπηρεσία στο κτίριο του
Θεού. Εάν έχει μόνο τα κοινά της ζω-
ής, τα κουτσομπολιά, τίποτα αληθινό
να δώσει στην τάξη του, τι τελικά είναι
αυτό που αξίζει να βάλει στις ζωές των
μαθητών;

Υπάρχει ακόμη ένα μάθημα. *"...Κα-
θενός το έργο, τι είδους είναι, η φωτιά θα
το δοκιμάσει"* (Α' Κορ. 3:13). Ό,τι είναι
χρυσάφι, ασημί ή πολύτιμες πέτρες θα
μείνει, αλλά ό,τι είναι ξύλο, χορτάρι ή
καλάμι θα κατακαεί. Τα πράγματα
που βάζουμε στις ζωές άλλων, είναι
πράγματα που δεν θα κατακαούν;
πράγματα που θα αποτελούν στοιχεία
ομορφιάς στην αιώνια ζωή; Δεν αρκεί
το να μην είναι κακά. Ωστόσο, η πιο
ψαγμένη ερώτηση είναι: Όλα αυτά τα
υλικά είναι χρυσάφι, ασημί, και πολύ-
τιμοί λίθοι αλήθειας και αγάπης;

Χρειάζεται να γνωρίζουμε ότι δεν
αρκεί να είμαστε απασχολημένοι, ε-
νεργοί, κάνοντας πάντοτε κάτι. Το έρ-
γο που κάνουμε πρέπει να είναι αλη-
θινό για το Θεό, τέτοιο που πραγματι-
κά να ευλογεί τον κόσμο. Δεν πρέπει
να ικανοποιούμαστε με τίποτε λιγότε-
ρο από τον αγιασμό κάθε μας πράξης
και λέξης και από κάθε κομμάτι της ε-
πιρροής μας στην αγιότητα και στο γε-
νικό καλό.